

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν 'Αθήναις φρ. 15.—'Εν δε τας επαρχ. φρ. 16.—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Διατί περιορίζεσθε μόνον εις αναφοράς, τριακόσιοι πολίται, μέλη τῆς αὐτῆς οικογενείας, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ὑγείας τῆς πόλεως ἐπιτροπὴν; Αἱ αναφοραὶ δημοσιεύονται καὶ πνίγονται. Διατί δὲν κάμνετε πλειότερον θύρυβον, κύριοι τριακόσιοι; Διατί δὲν συνέρχεσθε εἰς συλλαλητήριον, ὅπου οἱ τριακόσιοι θὰ γίνετε δισχίλιοι; καὶ ἐκεῖ ἐκλέξαντες δύο τῶν εἰδικωτέρων εἰς τὰ τοιαῦτα, ἀφοῦ τοὺς προειδοποιήσετε προηγουμένως, νὰ ἀκούσητε σαφῆ ἀνάπτυξιν τῆς ὀδυνηρᾶς καταστάσεως τῆς πόλεως; Καθήμεθα ἐπὶ ἀνθράκων. Τὸ ἀκούετε; Τὴν εὐλογίαν θὰ τὴν διαδεχθῆ ὁ τύφος! Διατί ἔπειτα δισχίλιοι ὁμοῦ δὲν μεταβαίνετε εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ τὸν ἀναγκάσητε νὰ σᾶς δώσῃ ρητὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ λάβῃ ριζικὰ μέτρα τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς σας;

'Απὸ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περιμένομεν τὴν ἐκλογὴν ἄλλων μελῶν—εἰδικωτέρων—τῆς ἐπὶ τῆς ὑγείας τῆς πόλεως ἐπιτροπῆς, καὶ οὐχὶ διατήρησιν ἐκείνων ὅσους ἐξελέξατο ὁ Παπαμιχαλόπουλος. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν, δωδεκαμελῆ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, εἰς μέλη εἶνε ὁμογενεῖς καὶ μόνον τὰ λοιπὰ εἰς πολίται.

Φαντασθῆτε ἀναλογίαν παπαμιχαλοπουλικήν:

70,000 πολίται δίδουσι μέλη **εἰς**.

30 ὁμογενεῖς δίδουσι πάλιν **εἰς**.

Καὶ τί εἰς; Ἀπέκείνους οἵτινες μὲ τὰς πρώτας χελιδόνας θὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς Ἀθήνας καὶ θὰ φύγουν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἂν δὲν πάνε εἰς τὴν Εὐρώπην, θὰ λείψουν εἰς τὰς ἐξοχὰς, ἢ θὰ κλεισθοῦν εἰς τὰ σπήτια των, ὅπου δὲν τοὺς κολλᾷ ὁ τύφος. Καὶ θὰ προσβάλλωνται πάλιν ἐντιμοὶ πολίται Ἀθηναῖοι καὶ δροσεραὶ κοπέλλαι Ἀθηναϊοπούλες καὶ ζωηροὶ νέοι τῆς μέσης καὶ κατωτέρως τάξεως.

'Εχουσι φίλτρον αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὰς Ἀθήνας; Πονοῦν τὴν πόλιν; Πονοῦν τοὺς πολίτας;

Κύριε Τρικούπη νὰ μᾶς τοὺς στείλετε εἰς τὸν διάβολον!

Παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων ἐξελέχθη ἐπιτροπὴ, ὅπως ἐξετάσῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος. Πολλὰ λέγονται περὶ τῆς διαχειρίσεως ταύτης· ὅτι ἐγένοντο δαπάναι καθ' ὑπέρβασιν πλέον τῶν 400,000 δρ., ὅτι τὰς δαπάνας ταύτας πρέπει νὰ πληρῶσῃ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1882, ὅτι ἐγένοντο πληρωμαὶ ἄνευ ἐνταλμάτων πλέον τῶν δρ. 150,000, ὅτι τὰς ἀποδείξεις τούτων κρατεῖ ὁ εἰσπράκτωρ ἀντὶ μετρητῶν, καὶ ὅτι τὸ πεμπτημόριον τοῦ 1881 καὶ μέρος τοῦ 1880 ἀντὶ νὰ φυλαχθῆ καὶ πληρωθῆ εἰς τοὺς δικαιοῦχοις ἐδᾶπανήθη εἰς ἄλλας ἀνάγκας.

Εἶναι ταῦτα ἀληθῆ; Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τί δὲν κάμνει γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς;

'Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ, καθὰ λέγουσιν ἡμῖν, ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν κυρίων Λεβίδου καὶ Ζαχαρίου. Παρακαλοῦμεν ἀμφοτέρους νὰ σπεύσουν εἰς διαφώτισιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαισιῶν.

Παρακαλοῦμεν κυρίως τὸν κ. Δήμαρχον περὶ τῆς τελείας ἀνικανότητος τοῦ ὁποίου εἰμεθα τόσον πεπεισμένοι, ὅσον ὅμως καὶ περὶ τῆς τελείας τιμιότητος αὐτοῦ, νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὰς διαδόσεις καὶ νὰ σπεύσῃ νὰ καθησυχάσῃ τοὺς συμπολίτας του περὶ τῶν διαδιδόμενων, τὰ ὅποια ἡμεῖς ἐνόσω δὲν ἀπαντήσῃ ὁ κ. Δήμαρχος δὲν ἐννοοῦμεν νὰ τὰ πιστεύσωμεν ὡς ἀληθῆ.

Γενναιοδωρότατος ἐφάνη εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν Παῖαρ καὶ ὁ αἰσθηματικὸς Δήμαρχός μας στείλας ἐντὸς εὐώδους ὡς μᾶς εἶπον φακέλλου ἐν ζεστόν ζεστόν—ὡς νὰ βγῆκε ἀπὸ τὴν καρδίαν του μέσσα—πεντακοσσάρικο μὲ

τὴν παράκλησιν γὰ τοῦ σταλῶσιν ὠρισμένως ὅσα μικρὰ χειροτεχνήματα ἐπεμψεν μία ζωγράφος δεσποινίς Ἰουλίαι. Αἱ κυρίαὶ ἐνεπλήσθησαν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, ἀλλὰ καὶ ἐσκανδαλίσθησαν πολὺ καὶ ἐπνίξαν τὸ σκάνδαλόν των ἐν μέσῳ θορυβωδῶν γελῶτων, ἀναμνησθεῖσαι: κοιτιλιῶν, χοροῦς καὶ χυλόπηταις.

Καὶ ὁ μὲν Δήμαρχος ἔγινε Ῥωμαῖος, ἀλλ' ἐπιτρέπεται νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν: **Ἰουλίαι, ἧ οὐ λεία;**

Καὶ εἶπεν ὁ **Φαλίξ:**

Αἱ ἐπαναστάσεις εἶναι αἱ ὁάσεις τῶν ἐθνῶν.

Ἐλεγέ τις εἰς τὸ δικαστήριον ἀκούων τὸν κ. Μπουφίδην προσβάλλοντα τὸν Νεγροπόντη:

— Γὰ τέτοιο μπουφο χρειάζεταιτι ἓνας Μπουφίδης.

Ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ κ. Ὀλυμπίου δὲν ἀνεφέραμεν δυστυχῶς τίποτε, ἔνεκα παραδρομῆς.

Διὰ νὰ μὴν παραπονεθῆ, ἐνθυμούμεθα διήγημά τι πρωτότυπον, ἐν ᾧ μετὰ τῶν ἄλλων ἐλέγετο ὅτι «ὁ τραγικός του ἥρωϊς ἐβάδιζεν ὑπὸ δειδροστο:χίαν ἀνεμῶνων».

Οὔτε ὑπαστυνόμοι τοῦ καθήκοντος, οὔτε φωναὶ τῆς δημοσιογραφίας, οὔτε ἐνέργειαι τοῦ Κοινοβουλίου ἔσχισαν ὅπως μᾶς ἀφήσῃ ὁ κ. Σλήμαν τὸν ἐν Ζακύνθῳ ἀνευρεθέντα πολῦτιμον θῶρακα, τὸν ὅποτον ἐθαύμασε καὶ περιέγραψεν ὁ *Αἰὼν* χωρὶς καὶ νὰ στηλιτεύσῃ τὴν νέαν ἐγγλέζικην κλοπῆν.

Τί νὰ γίνῃ, ἀφοῦ τὸσάκις ἐθωράκισε τὸν κ. Τρικούπην ἐν ταῖς πρὸς τὸν *Χρόνον* τοῦ Λονδίνου ἐπιστολαῖς του, ὃν καὶ Ἀριστείδην νεώτερον ἀπεκάλεσεν, ἔπρεπε μὴ γιὰ πάντα νὰ θωρακισθῆ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη. Καὶ ἐφυγεν ὁ ἄνθρωπος τεθωρακισμένος ἐναντίον πάσης ἀνθαδείας τῶν ἀστυνόμων καὶ τῶν τελωνῶν οἵτινες ἐνοουῶσαν νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὸ κλοπιμαῖον.

Αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι εἶναι ὅλοι θαυμασταὶ τοῦ ἀρχικλέπτου τῶν ἀρχαιοτήτων λόρδου Ἐλγιν. Ὡστε ὁ κ. Σλήμαν δὲν εἶναι φιλέλλην, ἀλλὰ **φιλέλγιν**. Ἐλαχίστη διαφορὰ.

Τόσον εἶναι ἐγκαιρὸς ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Γρίβα ἀντικατάστασις τοῦ κ. Σούτσου, ὥστε πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος ὁ ἐκ **Λαρίσσης** ἀνταποκριτὴς μας ἔγραψεν: «Ἀντὶ χωροφυλακῆς δέον νὰ σταλῇ στρατός καὶ **Γρίβας** μετὰ τὸ δικαίωμα νὰ τουφεκίσῃ καὶ ξεκαθαρίσῃ ὀλόκληρον στρατιᾶν ληστῶν, πρωτοτυποτάτων.

Εἰς τὴν νέαν Ἐταιρίαν τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων, ἧς προέστησαν Μενέλαος καὶ Καραπάνος, διευθύνει δὲ ὁ φαρμακαστὴς Μαρκόπουλος, προτείνομεν ὡς δοκιμὴ νὰ δοθῆ ἡ κατασκευὴ δημοτικῶν οὐρητηρίων καὶ ἂν δειξῆ σημεῖα νοημοσύνης καὶ ἰκκνότητος εἰς τὴν ἐργολαβίαν αὐτὴν νὰ τῆς δοθῆ κατόπιν καὶ ἡ κατασκευὴ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἀποπατῶν.

Ἐπὶ τῆς ἑταιρίας αὐτῆς θέλομεν ἐπανέλθει. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦδε βλέποντες ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἑταιρίας

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ.

Ἐν Κιέφῳ τῇ 9)21 Μαρτίου 1882.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «**Μῆ Χάνεσαι**».

Εἰς Ἀθήνας.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ φύλλον Σας τὴν συνημμένην ἐπιστολήν ὡς πρωτότυπον εἶδος ἀποπειρᾶς ξυλοκοπήματος.

Ὁ συνδρομητὴς Σας **Σ. Κυτρουλάκης.**

Κύριε Ἀθ. Δημάδη,

Εἶναι ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ σοῦ ταῖς βρέξω πρὶν ἀπολυθῆς ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Ἰποπροξένου Ζαχαζήκιου, διότι πρέπει τέλος πάντων ν' ἀπολαύσῃς καὶ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης ἀμοιβὴν τινα καὶ δόξην.

Σ. Κυτρουλάκης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τῷ Κυρίῳ **Impartial** ἐν Πειραιεῖ. — Δὲν ἐνοουῶσαμε ὅτι θὰ περιορισθῆτε εἰς τὸν κ. Ὀλστάν, ὅστις ἐπὶ τέλους καὶ δὲν μᾶς ἐνδιέφερε πολὺ. Σᾶς διορίζομεν γενικὸν Ἀνταποκριτὴν ἐφ' ὅλων τῶν πειραιαιτικῶν, πραγμάτων, ἀνδρῶν, γυναικῶν. Κυρίαὶ καὶ Κύριοι τοῦ Πειραιῶς, ἔχετε νὰ κάμετε μετὰ τὸν κύριον **Ἀμερόληπτον.**

Νηρηίδα εἰς Σύραν. — Ἀπαιτητικὴ μου Νηρηίς, καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ.

Τὸ ἐσπέρα ἔνεκα τῶν παραπληρομασμένων ἐθελοντῶν θὰ καπτώσουν ρουκέτες καὶ ἄλλα εἶδη περιτεχνισμάτων μετὰ μουσικῶν ὀργάνων καὶ ἐνθουσιασμῶν, ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καὶ ὅσοι εἶναι γιὰ ἐθελονταὶ ἄς προσέλθουν νὰ γραφῶν, πρὶν ἀναχωρῆσθαι ὁ ἀρχηγὸς γιὰ τὸν πόλεμον, ὡς εἶνε ἀποφασισμένον

Κουκουβάνας τὴν 20 Μαρτίου 1878.

Αὐθήμερον, ἐγένετο καὶ ἀποφασισθῆ καὶ μετὰ τὴν σφραγίδα τοῦ δήμου.

Ὁ δήμαρχος καὶ τῶν μελῶν.

Ἄλλὰ δὲν ἦτο μόνον τοῦτο. Περὶ τὴν ἕκτην τελῆς βροντόφωνος διελάει καθ' ὅλον τὸ χωρίον βραχνιασμένος:

«Σήμερον τὴν προσδιορ... μνη... ὦρα εἰς τὸ σπίτι τοῦ κυρ Μπιρμπιμπάμπουλα, γίνεται τὸ βάπτισμα τοῦ δράκου τοῦ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῶν ἐθελοντῶν καπετάν..... καὶ οἱ βουλομένοι ἄς προσέρχωνται καὶ θὰ μείνουν κατὰ πολὺς εὐχριστημένοι. Μία, δύο, τρεῖς..... ἀλλά... τρέ! Ἐπῆρε τέλος!»

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν παρεκβάσει, ἐνσυμβάσει δὲ ἐπὶ τῇ συνεχείᾳ.

Οἱ ἄνδρες τοῦ σώματος, ὡς ἐφθήμεν εἰπόντες, εἶχαν παραταχθῆ εἰς δύο στοίχους πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ εὐτυχοῦς κουμπάρου τοῦ ἀρχηγοῦ μας, μετὰ δέκα σημασιῶν, καθόσον εἶχομεν ἐκτιλύσει πλὴν τῆς χρυσοκεντήτου σημαίας τοῦ λόχου μας καὶ τὰς ἐννέα ἄλλας, ἃς εἶχομεν

λάβει καθ' ἑαυτῶν ὅπως ἐφοδιάσωμεν τοὺς ἐπαναστάτας οὓς ἐμέλλαμε νὰ ἐξεγείρωμεν.

Ἐγὼ—καὶ μὴ με πάρετε δι' ἐγωῖστίην, μετὰ τὸν στρατιωτικόν μου κοῦκκο, τὸ πλατὺ μου σπαθάκι σακεπῶ στή μέση κρεμασμένον ἀρκαντάσιον, τὰ τσαρουχάκια μετὰ τῆς χρωματιστάς φοῦντες, μετὰ τὰ κόκκινα δεσίδια τῶν βλαχοκαλτσῶν, μετὰ τρεῖς μπλάσκας στή μέση καὶ, τὸ σπουδαιότερον, μετὰ τὰ ὀκτώ χρυσὰ γαλόνια στὸ χέρι, (ἦτο πλουσιοπάροχος εἰς τὴν διανομὴν αὐτῶν ὁ ἀρχηγός), περιεφερόμην φουσκωμένος ἐν μέσῳ τῶν δύο στοίχων τῶν ἐθελοντῶν ὡς εὐταξίας ἦ, ἂν θέλετε, ὡς ταγματάρχης ἔχων τὸ γενικὸν πρόσταγμα.

Εἶχα στριμμένο καὶ τὸ μουστάκι, τὸ ἕνα πρὸς τὰ ἄνω καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὰ κάτω.

Τέλος πάντων κατήντησε νὰ φοβοῦμαι καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἑαυτόν μου, οὐ ἔνεκα, οὔτε εἰς τὸν καθρέπτην ἐτόλμησα νὰ ἰδῶ. Ἦκουσα ὅμως παρ' ἄλλων φίλων, νὰ μοῦ λέγων, ὅτι ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐφαινόμην πολὺ ἀγχιος.

— Πατριώτη, εἶπον, πλησιάσας μυστακίαν τινα φουστανελλὰ καπνίζοντα, εἰς τὰς δημοσίας τελετάς δὲν καπνίζου καὶ μαλίστα ἐν παρατάξει!...

Δὲν εἶχον τὸν λόγον τελειώσει καὶ μοῦ ἐκτραπιδονίσθη κατὰ πρόσωπον ἓνα:

— Ἄει σηκτῆρ μαγκούφη.....

Κατακόκκινος, ὡς νὰ μὴ εἶχαν βρέξει ἐπῆρα τὰ πλυμένα μου καὶ ἄπλυτα καὶ ἀπεμακρύνθη ἐν μέσῳ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΔ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

(ἴδ. ἀριθ. 269).

Ὁ χωριάτης κουμπάρος τοῦ ἀρχηγοῦ μας ἦτο κατενθουσιασμένος, ὅτι ἐφθασε νὰ κάμῃ κουμπάρου καπετάνιο, ὅστις εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, ἓνα σωρὸ παλλικάρια.

Ἡ Κουκουβάνας ὅλα ἦσαν εἰς ἀναστάσειν ἀπὸ πρωίας διὰ τὴν παράτα καὶ αἱ Κουκουβαονίδες ἐν λαμπριάτικῃ στολή.

Ὁ δήμαρχος, καὶ οὗτος εὐρίσκετο εἰς ἀσχολίαν μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διασκεπτόμενος καὶ συζητῶν τὴν τοῦ προγράμματος σύνταξιν δι' οὐ ἐμελλε νὰ καλέσῃ εἰς τὴν πάνδημον βάπτισιν τοὺς δημῶτας του, βερουτιανούς τε καὶ μὴ.

Ἐνδιεφρέτο δὲ εἰς τὴν προσγενομένην τιμὴν τοῦ συγχωριάτου του, διότι, ἡ τύχη τὸ ἔφερε νὰ ἦνε μπατσανάκης τοῦ κουμπάρου τοῦ ἀρχηγοῦ μας, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ πρὸς ἐκεῖνον τιμὴ ἀντανκλουσε κατ' εὐθείαν εἰς τὰ μούτρα του.

Μετὰ πολλὰς συζητήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσθη ἐπὶ τέλους ἡ τοῦ προγράμματος σύνταξις.

Καὶ ἰδοὺ αὐτὸ ἐπὶ λέξιν:

Βασίλειον τῆς Ελλάδος

Ὁ Δήμαρχος Κουκουβάνας

Προκηρτῆται διὰ τοῦ παρὸν ἐγγράφου εἰς τοὺς δημῶτους τῆς Κουκουβάνας, ὅτι σήμερον τελεῖται ἡ βάπτισις τοῦ δράκου τοῦ παιδιοῦ τοῦ πολίτου Ἑλλήνος κυρ Κούτρα Μπιρμπιμπάμπουλα, τὸ γένος Ἀρκουδάρη, μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐθελοντῶν περὶ ὧραν προδιορισμένην ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς... κοντὰ στ' ἀχοῦρι τῶν κυρ Κῶστα Κακουρη.

Ἐνεκα ὅθως τῆς εἰδήσεως ταύτης προσκαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν δημοτῶν τοῦ χωρίου ἡμῶν, νὰ παρευρεθοῦνε αὐτοπροσώπως ὅπου καὶ ἂν ἦνε, εἰς τὴν τελετὴν ἣτις θὰ καμωθῆ εἰς τὴν προκειμένην οἰκίαν.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ δάσκαλος τοῦ χωριοῦ ἡτοὶ δήμου μας, ὡς καθὼς καὶ ὁ πρωτόσκολος μετὰ τῶν μαθητῶν, ὁ πάρεδρος καὶ ὁ χωροφύλακας τοῦ σταθμοῦ παρακαλοῦνται ὅλοι τοὺς νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὸ μυστήριον τὸ ὅποτον θὰ γίνῃ δημόσιον.

Τὴν τελετὴν θὰ κάμῃ εἰς γυνῶσιν τῶν κατοίκων ἡ καμπαροουσία τοῦ κωδωνοστασίου τῆς ἐκκλησίας, σημενοντάς ἐκτός τοῦ μεγάλου καμπάνου καὶ τὰ καμπανάκια τοῦ σήμαντρου.

— Διατί κτρινίζεις;
Και εκείνος τραυλίζων ως πρόσωπον τραγωδίας ψυχοφραγούν:

— Είμαι . . . κίτρινος . . . συκινούμαι . . .
Πρόεδρος. Δεν είναι και εκείνος πρό κόκκινος από σκζ.

Η χρωματολογία αυτή διαρκά κάμποσον, ότε δεν ζευρω πώς ρίπτεται κωμικώς υπό του κ. Μπουφίδη ή ιδέα της μονομαχίας τήν όποιαν υπό σοβαράν έποψιν λαμβάνων ο Στούπης αρχίζει να όμιλή περί εκβιάσεων, περι άπειλών.

Μετά τό επεισόδιον αυτό αρχίζει πολύ εύκολα και τελειώνει δυστυχώς πολύ δύσκολα ο καταπλάσματικός τού Στούπη, ένφ όλον τό άκραττήριον εις ήχον τών Κωδώνων της Κρατουπόλεως έφαινετο ψάλλον:

Soni, soni, soni
Joyeux Stupidon.

Μετά τήν άγόρευσιν τού κ. Στούπη, ο μόν κ. Ρόκος Χοιδάς παραιτείται, ο δε Ν. Παπαλεξανδρής δεν έννοει να πη τίποτε, έπομένως τό Δικαστήριον άπέρχεται εις διάσκεψιν διά να εκδώση τήν περίφημον αυτήν άπόφασιν:

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ.

Τό Δικαστήριον τών έν Αθήναις Πλημμελειοδικών συγκείμενον εκ τών δικαστών Ι. Τσάτσου πρόεδρου, Ζηλήμονος, Βουλπιώτη, Πρεβεσδούρου και Λόντου.

Επειδή εκ της έν άκραττηρίου άποδεικτικής διαδικασίας συνδυαζομένης προς τήν άπολογίαν τών κατηγορουμένων και προς τά έπιχειρήματα του πολιτικώς ένάγοντος, τό Δικαστήριον έσχημάτισε τήν εξής πεποιθήσιν, ότι εις τήν διεύθυνσιν τών Νέων Ιδεών έστάλησαν προς δημοσιεύσιν διατριβαί επιδρωσαι εις τήν ύπόληψιν του έν Ρωσίζ οικου Βαλλιάνου, συγγενούς ενός τών κατηγορουμένων, ότι ούτος ως συγγενής ένδιεφέρστο να μη δημοσιευθώσι, ώσαύτως δε και ο έτερος κατηγορούμενος Χαλκιοπούλος ως υπάλληλος του πρώτου και προς τόν σκοπόν του να έμποδίσωσι τήν δημοσιεύσιν άπετάθησαν εις τόν μνηντήν, αίτούμενοι τήν μη δημοσιεύσιν, τό μόν διά του κ. Α. Οικονόμου, τό δε και κατ' εύθειαν, ότι ο μνηντής ήρνήθη να ένδώση εις τήν άπαίτησιν των, προεαλλόμενος ίσως τήν ζήμιαν, ήν ήθελεν ύποστη ένεκα της δημοσιεύσεως, ότι οι κατηγορούμενοι προσεφέρθησαν αυτών να τόν άποζημιώσωσι δι' αυτήν, ύπερ όμως και πάλιν ο μνηντής ήρνήθη και πρόεθη εις τας δημοσιεύσεις, ότι οι κατηγορούμενοι βλέποντες τήν έπιμονήν του μνηντου και μη δυνάμενοι να κατανοήσωσι πώς ήν δυνατόν πτωχός δημοσιογράφος ν' άρνήται χρηματικήν άμοιβήν, ίνα μη πράξη τι βλάπτον αυτους έφανατόθησαν, ότι ή έπιμονή του, έλαττήριον ειχε τήν εξανάγκασιν αυτών εις προσφοράς σπουδκιωτέρων χρηματικών ποσών, άτινα ίσως δεν ένέωρθησαν ανάλογα προς τήν διά τών δημοσιεύσεων έπικειμέναν έκθεσιν του συγγενούς και φίλου των Βαλλιάνου, και έπομένως διέκοψαν τας μετά του μνηντου διαπραγματεύσεις των και έν τή συνειδήσει των, διετήρησαν ως γεγονός, εκείνο ύπερ ή φαντασία των έπλασε, ήτοι ή έπιμονή του μνηντου σκοπόν ειχε τήν λήψιν χρημάτων διά τήν μη δημοσιεύσιν, — και έπομένως τό τοιοϋτον της φαντα-

σίας των πλάσμα ως άληθειαν καλή τή πίστει εκλαμβάνοντες τό άνέφεραν εις τινες φίλους των, παραπονούμενοι κατὰ του μνηντου ως θεωρούντες αυτόν κατακριτέον κατὰ τας ιδέας των, ως ξεφράσθησαν ιδίως εις τόν μάρτυρα Πάπζ.

Ταϋτα ως προς τό ιστορικόν μέρος της ύποθέσεως.
Επειδή δια πᾶσαν αξιόποινον πράξιν άπαιτείται δολία προαίρεσις. Επειδή δολία προαίρεσις επί του προκειμένου δεν ύρίσκαται διότι ως εξεστη οι κατηγορούμενοι ό,τι έπραξαν, τὰ έπραξαν καλή τή πίστει και έν πεποιθήσει ότι ο μνηντής τους ήδίκηει, εκλαμβάνοντες τό πλάσμα της φαντασίας των και τήν πεπλανημένην ιδέαν των ως άληθές γεγονός, μη ύφισταμένης δε δολίας προκρίσεως, και συνεπώς και προθέσεως προς μείωσιν της ύπολήψεως του μνηντου, ή αξιόποινος πράξις δι' ήν κατηγορούνται δεν έχει νόμιμον ύπόστασιν.

Διά ταϋτα

κηρύσσει άθώους τούς κατηγορουμένους της εις αυτούς άποδιδομένης πράξεως και επιβάλλει εις βάρος του δημοσίου τὰ έξοδα και τέλη.

Απεφασίσθη και έδημοσιεύθη παραχρήμα έν Αθήναις τήν 45 Μαρτίου 1882.

Οί Δικασταί

- Πώς σζς φαίνεται ή άπόφασις;
— Κακή και ψυχρή.
— Συμφωνούμεν.

Η άπόφασις κατεκρίθη και υπό της κατηγορίας. Κατεκρίθη και υπό της υπερασπίσεως. Έν πεποιθήσει δε και συνειδήσει θα κατεκρίθη βεβαίως και υπό των συνταξάντων αυτήν δικαστών.

Αλλ' έν λάθωμεν ύπ' όψιν τας άνακαλύψεις του κ. Εισαγγελέως περί τών γενομένων παρ' αυτών άποπειρών προς πίεσιν, εάν συλλογισθώμεν πόσαι άρα γε πίεσεις θά έγέγοντο παρὰ τοις δικασταίς, εάν συνδυάσωμεν τό άκουσμα ότι και έν τή τελετή του Βαπτίσματος έγένετο λόγος παρ' ίσχυρών περί της δίκης, τότε αντί να κατακρίνωμεν τούς δικαστάς, όφείλωμεν να τοις όφείλωμεν και χάριτα ότι δεν έξέδωσαν καθαράν άθωωτικήν άπόφασιν.

Εκείνο ύπερ έγράψαμεν ήμεις ότι οι κατηγορούμενοι κατεδικάσθησαν εις άθώωσιν είναι τό χαρακτηρισμόν τό πνεϋμα της άποφάσεως. Δι' αυτής οι κατηγορούμενοι εκηρύχθησαν υπό του Δικαστηρίου και ήθικώς και διανοητικώς ελαττωματικοί. Ηθικώς, διότι εξήτησαν να άγοράσωσι τόν Άγγελόπουλον, αλλά δεν επέτυχον. Διανοητικώς δε διότι άνωμολογήθησαν ως φαντασιόπληκτοι.

Η τιμή του δημοσιογράφου εξήλθε καθαρά εκ των πυλών του Δικαστηρίου, και τοϋτό έστι τό εύχαριστούν ήμας, διότι έν εναντίξ περιπτώσει ο κ. Νεγροπόντης ήθελε κατορθώσει να στιγματίση όλον τόν τύπον και θά ήθύνετο φλυαρών να λέγη περί όλων των δημοσιογράφων: Τέτοιοι είναι αυτοί.

Καλιόαν.

(ΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Οδός Μουσών, παρὰ τήν Πλατεάν Συντάγματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ,"

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ

Κοκκινόραχος κλητήρ, με όλοκαίνουρη τήν στολήν του, στριμμένον τόν μύστακα και χωρίστραν επί της κόμης έμπροσθεν και όπισθεν κολλᾶ εκ του σιδερωτου παραθούρου τὰ χείλη του επί των χειλέων όρεκτικής κουζίνας.

Η συνάδελφος της, μεσόκοπη, τήν έλέγχει μετ' όλίγον πικρά.

— Δεν ντρέπεσαι, καύμενη, ν' άφίνης να σε φιλή ο κλητήρας. Δεν τόν έμποδίζεις.

Η άλλη εκπεληγημένη;

— Σε καλό σου, Άννετα, και μπορεί κανεις να άντισταθής τήν έξουσίαν;

Ο λοχαγός Ξ. είναι όλίγον μανιωδής.

Είχε λάβει περί τινος στρατιώτου ειδήσεις ότι είναι ο καλλίτερος του λόχου.

Έννοεί λοιπόν να τόν επαινέση προς ένθάρρυνσιν και τόν προσκαλεί ιδιαιτέρως.

Ο στρατιώτης παρουσιάζεται χαιρετών.

Ο λοχαγός μετά μελιχίου ύφους:

— Άκούω ότι πηγαίνεις πολύ καλά. Μπράβο παιδί μου, Έγώ άγαπά τούς στρατιώτας του καθήκοντος. Τους άλλους . . .

(Ο λοχαγός άγριεύει, ένφ ο στρατιώτης άρχίζει να τρέμη).

— Τους άλλους, που όλοι ζητούνε άδειαν άπουσίας, τους πέρνει ο διάβολος, καύμενε. Τους στέλω άπ' εκεί που θάνανε. Αυτοί μπορεί να κάμουν και χειρότερα. Μπορεί και να λιποτακτήσουν.

(Ο στρατιώτης ώχριζ, ένφ ο λοχαγός μαινεται).

— Να, τούς τραβά μια 'στὰ μούτρα για να τὸ θυμούνται ένα χρόνο. Μάρρρρρ!
(Ο στρατιώτης τρώγει μιὰ γροθιά και φεύγει.)

Κομψή κεράτσα ψουνίζει κρέας έν τη άγορά.
— Τί μέρος να σας κόψω, κυρία, θέλετε μπροστινι, θέλετε μπουτι;
— Όχι, επίθυμῶ να ήναι μέση!

Επί τραπέζης:
— Η καύμενη ή Τιτικά τόσο νέα και της πέσανε εξη δόντια.
— Τί να σε κάμη; Έκαμε πέντε παιδιὰ, γέννας εις' αυταίς.

Ο Άγαθόπουλος πανδρεμένος:
— Τί με τούτο, έγώ έχω όκτώ παιδιὰ και δεν μούπεσε κανένα δόντι.

Είναι του συρμού μικρά καπελλάκια.
Περιπατούν δύο κυρία με τοιαϋτα εις τήν πλατείαν.
Διάλογος:
— Τί μικρά καπελλάκια;
— Μικρά; πολύ μεγάλα μάλιστα, δεν ζεύρεις δα, και τί έχουν να κρύψουν!

— Είς πόσα μέρη διαίρειται ή όμιλία του στρατιώτου;

- Είς τρία.
— Λέγε τα.
— 1) Να σιωπή. 2) Να μη μιλή. 3) Να βουδαινεταί.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΞΕΔΟΘΗ τό πέμπτον τεϋχος του Ταμείου επιστημονικῶν γνώσεων του κ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, καθηγητου των έν Αθήναις Γυμνασίων, τιμώμενον άντι φροτριών.

Και τό τεϋχος αυτό, ως και τά προηγούμενα εύρίσκονται έν τῷ βιβλιοπωλείῳ ο ΚΟΡΑΗΣ του κ. Άνέστη Κωνσταντινίδου, κατὰ τήν «Οδόν Έρμου». [2, 1]

Πολὺν προσελκύουν κόσμον ή βιτρίνες του

ΝΕΟΥ ΠΑΟΥΣΙΩΤΑΤΟΥ ΚΟΡΝΙΖΟΠΩΛΕΙΟΥ

ΤΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ ΓΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Οδός Αιόλου, κάτωθεν του φωτογραφείου του Πέτρου Μωραϊτίνη)

ΦΕΡΕΙ EK ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ φραιοτάτας εικόνας, ρωμαντικές, ελαιογραφίας, μαγευτικές, Nature-Morte, χαλκογραφίας και ελλας.

ΕΧΕΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ κορνίζας, τας οποίας φέρι έπίσης εκ Γερμανίας.

ΤΡΕΞΑΤΕ ΝΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΤΕ !!!
έλας τας Αιθούσας και τὰ Έστιατόριά σας.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ εις τούς δηλητηριαζομένους, άσφυκτικούς, τραυματίας και αίφνιδίως νοσοϋντας μετά 20 χαλκογραφιών έν τῷ κειμένῳ, σύγγραμμα κ. Ε. FERRAND, μεταφρασθέν υπό των κυρίων Ι. Α. ΚΑΤΣΑΡΗ, φαρμακοποιού, και Α. Τ. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, φοιτητου της Ιατρικής.

Βιβλίον ώφελιμώτατον εις πάντα, καλῶς μεταφρασμένον. Τιμᾶται δρ. 3 1]2. (2—7)

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ και ΚΟΤΣΙΑ Αθηναι.—Οδός Έρμου

"Απαντα τά είδη γραφικής ύλης εις τιμὰς μετρίας.

Έκτυποϋνται επισκεπτήρια στεγμειώς δια τελειοτάτης μηχανής ως και χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντός είδους σφραγίδες, ως και επικεφαλίδες επιστολών έκτυπούμεναι εις διάφορα χρώματα.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ των καταστίγων άρίστης κατασκευής του σπουδαίου καταστήματος Edler Kriche του Άννοβέρου.

ΜΟΝΗ ΑΠΟΘΗΚΗ δια χονδρικής πωλήσεις του άληθούς σιγαροχάρτου JOB του οικου JEAN BARDOU της Γαλλίας. [30—28]

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ

ΘΕΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΔΟΥ ΚΑΙ ΣΠΗΔΙΟΠΟΥΔΟΥ

Είναι τόσαι αί προμήθειαι και αί παραγγελίαι, ὡς ἔκαμεν εἰς τοὺς πρωτίστους ἐμπορικοὺς οἴκους
ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ὥστε θὰ εἶναι μοναδικὸν διὰ τὴν ποικιλίαν, τὴν λεπτότητα καὶ τὴν κομψότητα τῶν ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ του.

Ἄγγλικὰ ὑφάσματα διὰ Κοστούμια, Ζακέτα, Πανταλόνια.—Λινὰ δι' ἐνδυμασίας.—Λινὰ διὰ
Γελέκα (NOUVEAUTÉS).—Ἄλμπαγάδες διὰ τὰ κυνεὰ καύματα.—Διγκὸν μαλακώτατον, λεπτὸν
καὶ φθινὸν διὰ Παρτεσοῦ.—Φανέλλαί ἀγγλικαί.

ΤΑ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ

νομίζει κανεὶς ὅτι εἶναι βελουδένια, τῶσον μαλακά εἶναι, ὅλα λεπτότης, ἔρωσ, θέρος καὶ ζωή.—Σχέδια καὶ χρώματα καλλιτεχνικώτατα.
Μὲ αὐτὰ καὶ τὸ γῆρας γίνεται νεότης.

Τὰ ΛΙΝΑ τοῦ ΓΕΛΕΚΙΑ

Εἶνε δια Φιλημα.—Κάθε κομμάτι, κάθε γελέκο ἔχει καὶ τὸ χρώμα του.—ΣΥΛΛΟΓΗ 600 ΕΙΔΩΝ!

ΤΑ ΦΙΓΟΥΡΝΙΑ ΤΟΥ

Ἄπὸ τὸν πρωτίστον καὶ ὄλην τὴν Γαλλίαν Ραπτικὸν Καλλιτεχνικὸν Σύλλογον.—Πηγαίνετε νὰ τὰ ἴδητε, προσέχετε ὅμως διότι
? κινδυνεύετε νὰ ἐρωτευθῆτε ?

ΕΠΙΣΗΣ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ DEMI SAISON

[H,]

ΟΙΝΟΙ ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ Ὁδὸς Σταδίου
(Ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου)

Οἱ κ. κ. ἀδελφοὶ Οἰκονόμου ἀγγέλλουσιν, ὅτι τοῦ λοι-
ποῦ θὰ τίθενται ἐπὶ τῶν φιαλῶν τοῦ ἐκ τοῦ Οἰνοποιείου
τῶν παραγομένου οἴνου ἐτικέται τεφρόχροοι, ἀπλού-
σταται, ἄνευ τινὸς κοσμήματος ἢ συμβόλου, φέρουσαι δὲ
μόνον διὰ κυανοῦ χρώματος τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν :

ΟΙΝΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ἢ ΛΕΥΚΟΣ

Ἀδελφοὶ Οἰκονόμου

Ἀθῆναι

Ἐν τούτοις αἱ μέχρι τοῦδε ἔτοιμοι φιάλαι φέρουσι τὴν
γνωστὴν μεγάλην καὶ πολυχρώματον ἐτικέταν.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἀξιοτίμων καταναλωτῶν τοῦ
οἴνου των. [4, 4]

ΕΞΟΧΟΝ ΚΤΗΜΑ ΕΝ ΛΑΡΙΣΣῃ δεσπόζον τῶν Τεμπῶν,
ὅλης τῆς κοιλάδος καὶ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου.

Πληρὲς ἀρχαιολογικῶν Ἱησαυρῶν, ὄγκολίθων,
ξυλικῆς

Κατάλληλον δι' ἀνάκτορον, μέγαρον, ἑπαυλιν ἢ
ξενοδοχεῖον.

[Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖόν μας] (8—1)

ΟΙ ΠΑΡΙΣΙΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΕΟΝ ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

καθ' ὅλως παρισινήν μέθοδον ἤνοιξε κάτωθεν τοῦ
Ἐμπορικοῦ τοῦ κ. Βασιλοπούλου, καὶ τοῦ ὠραίου ξε-
νοδοχείου τῆς Ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἢ Ἑλλάς, ὑπὸ τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Σ. ΗΛΙΟΠΟΥΔΟΥ

Πωλοῦνται κατὰ φιάλας

Ὅλοι οἱ Ἑλληνικοὶ καὶ Εὐρωπαϊκοὶ Οἴνοι.

Αἰθουσαὶ διὰ παρέας κρυφαί, ὅπου δύνασαι νὰ
ξεψυγνῶσης ἀόρατος καὶ μόνος.

ΖΥΘΟΣ ΒΙΕΝΝΗΣ

Οἱ κομψότεροι τῶν μεζεῶν. Ῥηρηρεσία ἀρίστη
ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΣΙ ΤΟΥΤΟΙΣ

ἄμεσος συγκοινωνία μετὰ τοῦ μοναδικοῦ ξενοδοχείου

Η ΕΛΛΑΣ

ὅθεν δύνασαι νὰ προμηθευθῆς ὅ,τι θέλεις.

!!! ΘΑ ΓΙΝῆ ΚΕΝΤΡΟΝ !!!

Εἰς τὴν ΕΦΘΗΝΙΑΝ δηλαδὴ εἰς τὸ Ἐμπορικὸν
68—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—68 τοῦ ΣΩΤΗΡΙΟΥ Γ. ΒΟΓΛΗ

ἔχει ἀπὸ ὅλα καὶ τὰ δίδει ἐφθηνότατα : Κασμι-
ρια, καστὸρικα, τοῦχαις, βετένιας, μπατανίαις,
φλανέλαις, φορέματα, νουδωτὲ, τίμπετ, χασέ-
δες κτλ. κτλ.